



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ
وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
أَنَا زَعِيمٌ بِبَيْتٍ فِي رَبْضِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ
كَانَ مُحَقًّا

Öfke Anında Müminin Tavrı (16.10.2026)

Kardeşlerim! Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz, dünyayı bir imtihan yeri olarak yaratmıştır. Bu sebeple bazen insanın gönlüne huzur ve mutluluk veren olaylar meydana gelebildiği gibi, bazen de huzurunu kaçırap hüznlendiren olaylar da gerçekleşebilmektedir. Müminin özelliği ise, sevindirici bir olay başına geldiğinde şükretmesi, üzücü ve kırıcı bir olay başına geldiğinde ise öfkelenmeyip sabretmesidir.

Değerli Müminler!

Öfke, insani bir duygudur. Öfkenin tamamen yok olması değil, kontrol edilmesi asıldır. Öfke, kontrol edilmediğinde kişinin akli melekelerini zayıflatır ve sağlıklı düşünmesini güçleştirir. Öfke sırasında kalp atışı hızlanır, kan dolaşımı artarak damarları ve beyni zorlar. Bu nedenle öfkeli insan, kırıcı sözler sarf edebilir, pişman olacağı kararlar verebilir. Hatta bir anlık öfke sonucunda bazen aileler yıkılır, düşmanlıklar artar, toplumda telafisi mümkün olmayan kalıcı acılar ortaya çıkar. Buna karşılık öfke kontrol edildiğinde, kişinin kalbi iman ve güvenle dolar, böylece kendisi, ailesi ve çevresinde huzur ve mutluluk meydana gelir. Nitekim Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) şöyle buyurmuştur: “Gereğini yerine getirmeye gücü yettiği halde, öfkesini yenen kimsenin kalbini Allah, güven ve

imanla doldurur.”¹ O halde geliniz, bu müjdeye nail olmak için öfkeyi nasıl kontrol edebileceğimizi hatırlayalım.

Muhterem Müslümanlar!

Öfke halinin üzerimize geldiği ilk anda öfkenin şeytandan kaynaklandığını hatırlamalı² ve sabrederek hemen Allah’a sığınmalıyız;³ aksi taktirde öfkeye yol verip geri dönüşü olmayan üzücü hâdiselerin meydana gelebileceğini unutmamalıyız. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.s.) “**Sabır, musibetin ilk başa geldiği anda olmalıdır.**”⁴ buyurarak ilk anda gösterilen sabrın ne kadar önemli olduğunu vurgulamıştır. Allah’a sığınıp sabrettikten sonra öfkemizi tam manada söndürmek için abdest almalı,⁵ ayakta isek oturmalı, oturuyorsak da yan üzeri yatmalıyız. Bunları yaparken Peygamber Efendimiz’in (s.a.s.) şu müjdesini hatırimızdan çıkarmamalıyız: “**Haklı bile olsa çekişip didişmeyen kimseye cennetin kenarında bir köşk verileceğine ben kefilim.**”⁶

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimizin şu buyruğunu gönlümüzden çıkarmayalım: “**Takvâ sahipleri bollukta da darlıkta da Allah yolunda harcarlar, öfkelerini yenerler, insanları affederler. Allah işini güzel yapanları sever.**”⁷

Rabbim bizlere öfkesine hâkim olan, haklı bile olsa sabır ve bağışlanma yolunu tutup, cenneti kazanan kullarından eylesin. Âmin.

DiTİB Hutbe Komisyonu

¹ Ebû Dâvûd, Edeb, 3.

² Ebû Dâvûd, Edeb, 3.

³ Buhârî, Edeb, 44.

⁴ Buhârî, Cenâiz, 31; Müslim, Cenâiz, 15.

⁵ Ebû Dâvûd, Edeb, 3.

⁶ Ebû Dâvûd, Edeb 8.

⁷ Âl-i İmran, 3/134.